Banka Zimmeti: Direnmede Yeni Hüküm

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	01.10.2025	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2024/532	2025/372	5411 s.K. 160, TCK 43, TCK 61, CMK 223, CMK 280, CMK 304

ÖZET

Mudi hesaplarından zimmet nedeniyle mahkûm edilen banka şube yöneticisi hakkında BAM, Yargıtay bozmasına direnerek yine düzelterek esastan ret kararı verdi. CGK, bozmayla ilk derece hükmünün de ortadan kalktığını, BAM'ın TCK 61'e göre yeni hüküm kurması gerektiğini belirterek oy çokluğuyla bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/banka-zimmeti-direnmede-yeni-hukum-cgk-2025-372/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/532 E. , 2025/372 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 7. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 358-539

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Sanığın zimmet suçundan 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nun 160/1-2. maddesi ile 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 43/1, 62/1, 52/2-4 ve 53. maddeleri uyarınca 22... ay hapis ve 24.441.766,11 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, taksitlendirmeye, hak yoksunluğuna ve banka zararı olan 8.147.255,37 TL'nin ödettirilmesine ilişkin Trabzon 2. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 27.10.2020 tarihli ve 236-208 sayılı hükmün, sanık müdafii ve katılan vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesince 21.04.2021 tarih ve 460-720 sayı ile İlk Derece Mahkemesi hükmünün eksik inceleme ile hüküm kurulması

isabetsizliğinden bozulmasına karar verilmiş, dosyanın gönderildiği Trabzon 2. Ağır Ceza Mahkemesince 03.03.2022 tarih ve 195-54 sayı ile; sanığın 5411 sayılı Kanun'un 160/1. maddesi ile TCK'nın 43/1, 62/1, 52/2-4 ve 53. maddeleri uyarınca 15 yıl hapis ve 125.000,00 TL adli para cezasıyla cezalandırılmasına, taksitlendirmeye, hak yoksunluğuna ve banka zararı olan 7.970.939,26 TL'nin ödettirilmesine ilişkin hükmün sanık müdafileri tarafından istinaf edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesince 20.05.2022 tarih ve 1258-1205 sayı ile;

" ...Elde edilen menfaat miktarı göz önüne alınarak alt sınırdan ayrılmak suretiyle 10 yıl hapis cezasının hak ve nesafet kurallarına uygun olduğunun değerlendirildiği, herhangi bir delil değerlendirmesine girilmediğinden bu hususun düzeltilmesi için duruşma açılmasına yasal zorunluluk bulunmadığı;

Bu hususlar yeniden yargılamayı ve olayın daha fazla aydınlanmasını gerektirmediğinden ve 7035 sayılı Kanunun 15. maddesi ile değişik CMK 280/1-a maddesi delaleti ile CMK 303/1-a maddesinde öngörülen yetkiye dayanılarak karar verilmesi mümkün olduğundan;

Hükmün 1 nolu bendinde yer alan '12 yıl hapis' cezasının '10 yıl hapis' olarak düzeltilmesine;

Hükmün 3 nolu bendinde yer alan '18yıl hapis' cezasının '15 yıl hapis' olarak düzeltilmesine,

Hükmün 4 nolu bendinde yer alan '15 yıl hapis' cezasının ' 12... ay hapis' olarak düzeltilmesine,

Sanığa ilişkin kurulan hükmün diğer kısımları aynen bırakılmak sureti ile sair yönleri usul ve yasaya uygun bulunan hüküm nedeni ile istinaf talebinin düzeltilerek esastan reddine," karar verilmiş, hükmün sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 7. Ceza Dairesince 12.12.2022 tarih ve 10139-18136 sayı ile; "5271 sayılı CMK'nun 280/1-a maddesinde, bölge adliye mahkemesinin 'İlk derece mahkemesinin kararında usule veya esasa ilişkin herhangi bir hukuka aykırılığın bulunmadığını, delillerde veya işlemlerde herhangi bir eksiklik olmadığını, ispat bakımından değerlendirmenin yerinde olduğunu saptadığında istinaf başvurusunun esastan reddine, 303'üncü maddenin birinci fıkrasının (a), (c), (d), (e), (f), (g) ve (h) bentlerinde yer alan ihlallerin varlığı hâlinde hukuka aykırılığın düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine' karar verebileceği şeklinde düzenleme yapılmış olup, bölge adliye mahkemesince, sanık hakkında ilk derece mahkemesinin tayin ettiği ceza miktarı da dikkate alınarak TCK'nun 3. ve 61. maddeleri kapsamında 'temel cezanın indirilmesi' hususunda karar verilebilmesi için CMK'nın 280/1-g maddesi uyarınca duruşma açılarak, delil değerlendirmesi yapıldıktan sonra istinaf başvurusun kabulü ile ilk derece mahkemesi hükmünün kaldırılarak yeniden hüküm kurulması gerektiği gözetilmeden, CMK'nın 280/1-a maddesi kapsamına girmediği hâlde, duruşma açılmadan yazılı şekilde karar verilmesi,

Sanık hakkında 5237 sayılı TCK'nın 43/1. maddesinin uygulanmasında gerekçe gösterilmemesi," isabetsizliklerinden bozulmasına karar verilmiştir.

Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesince ise 27.03.2023 tarih ve 358-539 sayı ile bozmaya direnilerek önceki hüküm gibi istinaf başvurularının düzeltilerek esastan reddine karar verilmiştir.

Direnme kararının Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet savcısı ile sanık müdafileri tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 28.11.2023 tarihli ve 53420 sayılı bozma istekli tebliğnamesi ile dosya 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca kararına direnilen Daireye gönderilmiş, aynı madde gereğince inceleme yapan Yargıtay 7. Ceza Dairesince 07.10.2024 tarih ve 20161-8289 sayı ile direnme kararı yerinde görülmeyerek Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş anılan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIK KONUSU VE ÖN SORUN

Özel Daire ile Bölge Adliye Mahkemesi arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; basit nitelikte bankacılık zimmeti suçundan sanığın mahkûmiyetine ilişkin İlk Derece Mahkemesince verilen hükmün istinaf edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Bölge Adliye Mahkemesince duruşma açılmaksızın temel cezanın indirilip indirilemeyeceğinin belirlenmesine ilişkin olup Bölge Adliye Mahkemesince duruşma açılmaksızın temel cezanın indirilebileceği sonucuna ulaşılması hâlinde sanık hakkında zincirleme suç hükmünün uygulanmasına karar verilirken gösterilen gerekçenin yasal ve yeterli olup olmadığının değerlendirilmesine ilişkin ise de müzakere esnasında bir Ceza Genel Kurulu Üyesince, Özel Dairece verilen bozma kararı sonrasında Bölge Adliye Mahkemesi kararı ile birlikte İlk Derece Mahkemesi hükmünün de ortadan kalkıp kalkmayacağı ve bu bağlamda Bölge Adliye Mahkemesince yeniden hüküm kurulması gerekip gerekmeyeceğinin tartışılması gerektiğinin ileri sürülmesi üzerine Yargıtay İç Yönetmeliği'nin 27. maddesi uyarınca öncelikle bu hususun değerlendirilmesi gerekmiştir.

III. ÖN SORUNA İLİŞKİN BİLGİLER

İncelenen dosya kapsamından;

Suç tarihinde ... Bankası Trabzon Şubesinde müşteri ilişkileri yöneticisi olarak çalışan sanığın, mudilerin hesaplarındaki parayı zimmetine geçirdiği iddiasıyla kamu davası açıldığı ve yargılama sürecinin "Hukukî Süreç" kısmında anlatıldığı gibi gerçekleştiği anlaşılmaktadır.

IV. GEREKÇE

A. İlgili Mevzuat ve Ön Soruna İlişkin Açıklamalar

Ayrıntılarına Ceza Genel Kurulunun 17.05.2022 tarihli ve 248-359 sayılı, 31.05.2023 tarihli ve 315-322 sayılı, 05.07.2022 tarihli ve 359-528 sayılı ve 16.10.2024 tarihli ve 216-315 sayılı kararlarında da yer verildiği üzere;

Bir hüküm bozulmuş olmakla tamamen ortadan kalkacağından, mahkemelerce direnme kararı verilirken CMK'nın 230, 2 31... . maddelerine uygun yeni bir hüküm kurulması zorunludur. CMK'nın 2 30... . maddeleri uyarınca, aynı Kanun'un 223. maddesine göre hükmün ne olduğu herhangi bir tereddüde yer vermeyecek şekilde açıkça gösterilmeli, bozulmakla tamamen ortadan kalkan ve infaz yeteneğini yitiren önceki hükme atıf yapılmasıyla yetinilmemeli, onandığı takdirde başka bir kararın varlığını gerektirmeden infaza esas alınabilecek nitelikte yeni bir hüküm kurulmalıdır. Doktrinde de; "Yargıtaydan verilen bozma kararına bölge adliye veya ilk derece mahkemesinin

direnme hakkı vardır. Bir karar bozulmakla tamamen ortadan kalkacağından direnme kararlarında da 5271 sayılı CMK'nın 230, 2 31... . maddeleri gereğince yeniden hüküm kurulmalı ve kurulan bu hüküm sorun, gerekçe ve sonuç bölümlerinden oluşmalıdır. Bu nedenle direnme kararlarında da olay özetlenmeli, neden bu sonuca ulaşıldığı gerekçelendirilmeli ve hukuki nitelemeye yer verilmelidir." (doktrindeki bir esere atıf) şeklinde görüşler belirtilmiştir. Bu husus Bölge Adliye Mahkemeleri kurulduktan sonra da geçerliliğini sürdürmekte, ilk derece mahkemesi için yeni bir hüküm kurulması zorunlu olduğu gibi Bölge Adliye Mahkemeleri için de bu kural geçerlidir.

Yargıtay, temyiz edilen hükmü başvuruda gösterilen hükmü etkileyecek nitelikteki hukuka aykırılıklar nedeniyle bozar. Bozma kararı, hukuka aykırılık nedeniyle bölge adliye mahkemesinin son kararının kaldırılmasıdır (doktrindeki bir esere atıf). Ancak Bölge Adliye Mahkemesince verilen istinaf başvurusunun esastan reddine dair kararın temyiz incelemesi sonucunda bozulmasıyla ilk derece mahkemesi tarafından kurulan hükmün de bozularak ortadan kalktığı kabul edilmelidir. Esasen suç teşkil ettiği iddia edilen fiil ile ilgili olarak sanık hakkında bir kez yargılama yapılabilir ve tek hüküm kurulabilir. Bu hüküm de Bölge Adliye Mahkemesi tarafından kaldırılmadıkça yargılamayı icra eden ilk derece mahkemesince verilen nihai karardır. İstinaf başvurusunun esastan reddi kararı tek başına infaz yeteneği bulunan ve hukuk düzeninde sonuç doğuran bir hüküm değildir. Bölge Adliye Mahkemesince verilen istinaf başvurusunun esastan reddi kararı, ilk derece mahkemesince verilen hükme sıkı sıkıya bağlı olduğundan Yargıtay incelemesi sonucu verilen bozma kararıyla ilk derece mahkemesi hükmü de tamamen ortadan kalkar. CMK'nın 223. maddesinde hükümlerin neler olduğu açıkça sayılmış olup istinaf başvurusunun esastan reddi gibi kararlar hüküm olarak kabul edilmemiştir. Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararda anılan maddede sayılan hükümlerden biri kurulmamış ve bu karar da temyiz incelemesi sonucu bozulmuş ise direnme kararı verilirken ilk derece mahkemesi tarafından verilen hüküm yeniden kurulmalıdır.

Öte yandan, 28.02.2019 tarihli ve 30700 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak aynı tarihte yürürlüğe giren 7165 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 8. maddesi ile eklenen CMK'nın 304. maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendi uyarınca bozma kararı istinaf başvurusunun esastan reddi kararına ilişkin ise Yargıtay dosyayı, gereği için kararı veren ilk derece mahkemesine gönderecektir. Bu düzenlemeyle istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin kararın bozulmasından sonra dosya ilk derece mahkemesine gönderileceğinden direnme kararı da ilk derece mahkemesince verilebilecektir. Sonuç olarak yapılan değişiklikle Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddi şeklinde direnme kararı verilemeyeceğinden kanun koyucu tarafından ön soruna ilişkin benzer uyuşmazlıkların önüne geçildiği anlaşılmaktadır.

B. Ön Soruna İlişkin Hukuki Nitelendirme

... Bankası Trabzon Şubesinde müşteri ilişkileri yöneticisi olarak çalışan sanık hakkında zimmet suçundan kurulan mahkûmiyet hükmünün istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince verilen istinaf başvurusunun düzeltilerek esastan reddine dair kararı temyizen inceleyen Özel Dairece, İlk Derece Mahkemesince tayin edilen temel cezanın Bölge Adliye Mahkemesince değiştirilebilmesi için duruşma açılması gerektiğinden bahisle söz konusu kararın bozulmasından

sonra Bölge Adliye Mahkemesince bozmaya direnilerek yeniden hüküm kurulmaksızın istinaf başvurusunun düzeltilerek esastan reddine karar verildiği anlaşılan dosyada;

Yargıtay bozma ilamı ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının ortadan kalkması sonucunda bu hükme bağlı olan İlk Derece Mahkemesi kararının da tamamen ortadan kalktığı nazara alındığında, Trabzon 2. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 03.03.2022 tarihli ve 195-54 sayılı hükme yönelik istinaf talebiyle Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesince 20.05.2022 tarih ve 1258-1205 sayı ile istinaf başvurusunun düzeltilerek esastan reddine karar verilmesi üzerine gerçekleştirilen temyiz incelemesi neticesinde Özel Dairece verilen bozma kararına direnen Bölge Adliye Mahkemesince TCK'nın 61. maddesinde belirtilen esaslara göre yeniden hüküm kurulması gerektiği ve istinaf başvurularının düzeltilerek esastan reddine karar verilmesinin yeterli olmadığı kabul edilmelidir.

Bu itibarla, Bölge Adliye Mahkemesinin direnme kararına konu hükmünün diğer yönleri incelenmeksizin bozulmasına karar verilmelidir.

Ulaşılan sonuç karşısında esas uyuşmazlık konusu değerlendirilmemiştir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan Ceza Genel Kurulu üyesi ...; "Yüksek Ceza Genel Kurulu'nun 01.10.2005 günlü oturumunda Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin 27.03.2023 tarih ve 358-539 Esas-Karar sayılı Direnme kararına karşı yapılan değerlendirme sonucunda, direnme hükmünün usulüne uygun olmadığı gerekçesi ile bozulmasına oy çokluğu ile karar verilmiştir.

Sayın çoğunluğun aksine, Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin direnme hükmünün şeklen doğru olduğunu, bu nedenle direnme gerekçelerinin sayın genel kurulca tartışılması ve gerekçelerinin yerinde olmadığı kanaatiyle kararın bozulması gerektiği kanaatinde olduğumdan, değişik gerekçe ile sayın çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

Şöyle ki;

Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3.Ceza Dairesi, Trabzon 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 27.10.2020 tarih ve 236-208 Esas – Karar sayılı kararını, '.. düzelterek esastan red..' şeklinde karar oluşturmuş, dairemize gelen bu karar, Ceza usulüne ilişkin sebepler gösterilmek suretiyle bozulmuş, bunun üzerine Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesi bozma sebeplerinin her biri yönünden de ayrı ayrı gerekçelendirmek suretiyle direnilmesine karar verip, 27.03.2023 tarih ve 358-539 Esas-Karar sayılı hükmünü aynen hüküm kısmında belirtmiştir. Yüksek Ceza Genel Kurulu 'nun sayın çoğunluk görüşü itibariyle de, direnme kararını veren Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesince TCK'nın 61. maddesine göre yeniden hüküm kurulması gerektiğinin ve düzeltilerek esastan red kararı verilmesinin yeterli olmadığının gözetilmemesi isabetsizliğinden bozulmasına karar vermiştir.

Yasal zeminde sorunu irdelediğimizde;

5271 sayılı CMK ile istinaf kanun yolu kabul edilerek hukuk sistemimize dâhil edilmiş, İstinaf denetimi yapmak üzere de 5235 sayılı Kanun ile bölge adliye mahkemeleri kurulmuştur. Kurulan

bölge adliye mahkemeleri 20.07.2016 tarihinde faaliyetlerine başlamıştır. Böylece 5271 sayılı CMK'nın kanun yoluna ilişkin hükümleri ve bu arada istinaf kanun yoluna ilişkin hükümler 20.07.2016 tarihi itibariyle uygulanmaya başlamıştır.

CMK'da; mülga 1412 sayılı CMUK'dan pek farklı bir düzenleme yapılmamıştır. Bozmadan sonraki yargılamaya ilişkin 1412 sayılı mülga CMUK hükümleri ile 5271 sayılı CMK hükümleri hemen hemen aynıdır. Bu ise uygulamada bazı sorunlara neden olmaktadır.

CMK'nın mevcut düzenlemesine göre, istinaf kanun yolunda, dosya üzerinde yapılan inceleme aşamasında ilk derece mahkemesi hükmünün doğru olup olmadığı denetlenmektedir. Bu itibarla, istinaf mahkemesince dosya üzerinde yapılan inceleme aşamasındaki denetim, genişletilmiş temyiz niteliğindedir. İstinaf mahkemesinin, duruşma açmaksızın dosya üzerinde yaptığı denetim asıl derece niteliğinde kabul edilemez; burada tali ceza davasından söz etmek gerekir.

Buna karşılık, istinaf mahkemesinin CMK'nın 280/1-e maddesi uyarınca davanın yeniden görülmesine karar verip duruşma açmak suretiyle yeniden yaptığı yargılama asıl derece yargılaması niteliğindedir. Gerçekten, davanın yeniden görülmesine ve duruşma hazırlığı işlemlerine başlanmasına karar verilmekle artık kovuşturma aşamasının başına dönülmektedir. Bu aşamada yapılan muhakeme ise asıl ceza davası niteliğindedir. Yapılacak yargılama sonucu ilk derece mahkemesi hükmünün hukuka aykırı olduğu sonucuna ulaşıldığında ilk derece mahkemesinin hükmü kaldırılarak istinaf mahkemesince yeni bir hüküm kurulacaktır. Yani, istinaf mahkemesi, dosya üzerinden yaptığı inceleme sonucu ilk derece mahkemesi hükmüne yönelik istinaf başvurusunun esastan reddine veya hukuka aykırılığın düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine karar verip de söz konusu kararlar aleyhine temyiz yoluna başvurulduğunda, temyiz yargılamasının konusu, istinaf mahkemesinin vermiş olduğu istinaf başvurusunun esastan reddine veya hukuka aykırılığın düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin karar olacaktır.

Çünkü, CMK'nın 280/1-a maddesi uyarınca istinaf başvurusunun esastan reddi kararı istinaf mahkemesinin kurmuş olduğu yeni bir hükümdür. Dolayısı ile temyiz kanun yolunun konusu da istinaf mahkemesinin vermiş olduğu hükmüdür. Yani, Dairemiz tarafından verilen bozma kararının konusu da istinaf mahkemesi kararıdır.

Sayın çoğunluğun görüşü gibi, dosya üzerinde yapılan istinaf denetimi tali bir dava niteliğinde olup, denetlenen ilk derece mahkemesinin hükmüdür. Bu nitelikteki bir inceleme sonucu verilen istinaf başvurusunun esastan reddine veya düzeltilerek esastan reddine ilişkin kararın hüküm kabul edilmesi ve ilk derece mahkemesi hükmünün de artık hukuksal varlığını yitirdiği sonucuna ulaşılması isabetli değildir. İlk derece mahkemesi hükmü hukuken varlığını korumaktadır. Şayet istinaf mahkemesi ilk derece mahkemesi hükmünü CMK'nın 280/1-e maddesince bozup, duruşmalı olarak yargılamaya devam etse idi, bu taktirde, temyiz konusu kapsamında olacaktı.

Bu itibarla, istinaf mahkemesi kararının bozulması, aynı zamanda ilk derece mahkemesi kararının da bozulduğu anlamına gelmez, Bu şekilde bir kabulün hukukumuzda pozitif bir dayanağı yoktur.

Ayrıca, istinaf mahkemesinin, istinaf başvurusunun esastan reddine veya düzelterek esastan reddine karar vermesi, ilk derece mahkemesi kararını istinaf mahkemesi kararı hâline de getirmez.

Bu sebeple, istinaf mahkemesi kararının Dairemiz tarafından bozulmasının ilk derece mahkemesi kararının da bozulduğu anlamına gelmeyeceğini ve ilk derece mahkemesinin hükmünün varlığını korumaya devam edeceği görüşünde olduğumdan,

Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin direnme kararının direnme gerekçeleri ile ilgili sorunun sayın Yüksek Ceza Genel Kurulu'nca tartışılıp bu yönde bozulması düşüncesinde olduğumdan, sayın çoğunluğun aksine, kararın usulen bozulmasına ilişkin gerekçesine bu yönü ile muhalifim." düşüncesiyle,

Çoğunluk görüşüne katılmayan dört Ceza Genel Kurulu üyesi de; benzer görüşlerle,

Karşı oy kullanmışlardır.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesinin 27.03.2023 tarihli ve 358-539 sayılı direnme kararına konu hükmünün, Özel Dairece bozma kararı verildikten sonra bozmanın niteliğine göre Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesince TCK'nın 61. maddesine uygun şekilde yeniden hüküm kurulması gerektiğinin ve istinaf başvurularının düzeltilerek esastan reddine karar verilmesinin yeterli olmadığının gözetilmemesi isabetsizliğinden diğer yönleri incelenmeksizin BOZULMASINA,

2- Dosyanın, Trabzon Bölge Adliye Mahkemesi 3. Ceza Dairesine, kararın bir örneğinin de bilgi için İlk Derece Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 01.10.2025 tarihinde yapılan müzakerede oy çokluğuyla karar verildi.